

Hồi 263

Địch hữu nan phân

Yến Phi và Hách Liên Bột Bột ngồi cạnh nhau trong khu rừng bên quan đạo phía bắc Biên Hoang Tập chờ đoàn xe vận lương xuất hiện. Toàn vận lương này do Thiết Phất bộ thủ hạ của Hách Liên Bột Bột phụ trách, có thể che dấu cho họ hồi Tập.

Hách Liên Bột Bột nói: "Đi ra còn dễ đôi chút, nhưng muốn quay về để không ai biết thì khó hơn nhiều".

Yến Phi ngạc nhiên: "Vì sao lại thế?".

Hách Liên Bột Bột gượng cười: "Hiện tại tâm tình ta đang mâu thuẫn, bởi vì mỗi câu nói đều liên quan đến bố trí quân sự bên ta, trong khi đó người lại là tối đại địch nhân của bọn ta".

Yến Phi nói: "Không tiện thì chẳng cần nói ra cũng được".

Hách Liên Bột Bột thở dài: "Không nói thì làm gì, để người tiến sâu vào Tập nội như thế còn gì giấu được người chứ?".

Yến Phi khẽ cười: "Hách Liên huynh tựa hồ rất nể Hoang nhân bọn ta?".

Hách Liên Bột Bột gật đầu: "Điều Hung và Mộ Dung Luân đều coi thường các vị, cho là các vị không đủ lương thảo, vô phương phản công Biên Hoang Tập. Chỉ có ta và Tông Chính Lương chịu giáo huấn rồi nên không dám sơ tâm".

Yến Phi bắt đầu hiểu rõ vì sao Mộ Dung Thùy lại vẫn sử dụng Tông Chính Lương trợ thủ cho con trai Mộ Dung Luân, nguyên nhân là muốn có những kinh nghiệm quý báu đã thất bại dưới tay Hoang nhân giúp đỡ hấn.

Hách Liên Bột Bột nói: "Tuy nhìn từ bề ngoài các vị phản công Biên Hoang Tập chỉ có con đường chết, dù là các vị không thiếu lương thực thì so sánh lực lượng vẫn kém quá xa. Hơn nữa vì đã có vết xe đổ, các vị muốn trùng diễn thủ đoạn quang phục Biên Hoang Tập lần trước nhất định là không xong. Binh lực bên công thành cần phải gấp đôi bên phòng thủ mới đủ, đạo lý này dĩ nhiên cũng đúng với Biên Hoang Tập. Không ngại cho người hay, bọn ta đã dòm chiến tuyến về sát Dạ Oa Tử, xây dựng chiến lũy kiên cố, phối hợp với chỉ huy đài cao và

các lâu phòng kiên cố, phía ngoài Dạ Oa Tử cấm bấy ở khắp nơi, nếu đối trận đằng hoàng các vị hoàn toàn không có cơ hội”.

Yến Phi đã hiểu rõ vì sao xuất Tập dễ nhập Tập khó, là vì địch nhân mấy vạn người muốn cố thủ Dạ Oa Tử vững như thành đồng thì quá dễ. Cũng hiểu rõ Hách Liên Bột Bột có thủ hạ yểm trợ, chủ động nằm trong tay, muốn đi ra khỏi Tập không có gì là khó, nhưng nếu muốn quay về Dạ Oa Tử cũng vẫn buộc phải trà trộn vào đội vận lương để nhập Tập.

Nói: “Vậy thì vì sao Hách Liên huynh vẫn còn cố kỵ bọn ta?”.

Hách Liên Bột Bột đáp: “Biên Hoang Tập thủy chung vẫn là địa bàn của các vị, vì vậy nhiều lần bọn ta tìm cách vây diệt mà không thu được mấy kết quả, cuối cùng vẫn để các vị trốn về phía nam. Bây giờ để Yến huynh biết rõ bố trí và tình hình, sẽ cải biến sách lược, chỉ cần cắt đứt đường vận lương phía bắc, Biên Hoang Tập sẽ không đánh mà tan”.

Yến Phi nói: “Bọn Diêu Hưng đều là chuyên gia binh pháp, đương nhiên có cách bảo vệ tuyến vận lương thông suốt, nếu không thì sẽ dễ dàng đảo ngược nặng nhẹ, đúng không?”.

Hách Liên Bột Bột tựa hồ không thích bàn luận thêm về những chuyện liên quan đến bố trí quân sự, cười nói: “Nếu như huynh đệ Thác Bạt Khuê của người biết hai ta rủ rờ lẫn nhau thế này, không biết sẽ có cảm tưởng gì nhỉ?”.

Yến Phi nhún vai: “Rất khó nói, bởi vì hiện giờ kẻ địch lớn nhất của y hoàn toàn không phải là lão huynh. Hách Liên huynh cố kỵ nhất cũng không phải y, mà là Diêu Trường, không biết ta đoán có sai không?”.

Hách Liên Bột Bột trầm ngâm một lúc, gật đầu: “Yến huynh đoán đúng. Thác Bạt Khuê đánh chiếm Bình Thành và Nhân Môn, không thể tránh được xung đột chính diện với Mộ Dung Thùy, đối với ta thì đây là cơ hội ngàn năm một thuở, chỉ cần tranh trước một bước hùng bá Quan Trung trước khi Mộ Dung Thùy bình định xong Thác Bạt tộc, ta sẽ có đủ tư cách để cùng Mộ Dung Thùy tranh thiên hạ. So ra về mức độ quan trọng Biên Hoang Tập còn kém xa”.

Yến Phi nói: “Đó chính là nguyên nhân chủ yếu khiến người đồng ý hợp tác với ta phải không?”.

Hách Liên Bột Bột về phương diện này không cố kỵ gì, thẳng thắn nói: “Ba Cáp Mã Tư mưu lược hơn người, có hãn trợ giúp Diêu Trường như hổ thêm cánh, bố trí hiện thời ở Biên Hoang Tập toàn do một tay hãn lập kế hoạch, trừ khử hãn không khác gì bẻ đi một chiếc nanh nhọn của mãnh hổ”.

Tiếp đó liền hạ giọng nói: "Giết hấn không dễ chút nào, tất phải phối hợp kín kẽ cả thiên thời địa lợi nhân hòa, ra đòn phải trúng ngay mới có hy vọng thành công. Ta sẽ tìm cơ hội cho ngươi, lấy kỳ hạn là ba ngày, nếu không thành công, Yến huynh hãy buông tay, mọi chuyện đều tiến hành trên tinh thần hợp tác".

Yến Phi điềm đạm trả lời: "Ta sẽ kiên nhẫn chờ đợi ba ngày, sau đó bọn ta không còn liên quan gì, đương nhiên ta sẽ không làm liên lụy tới Hách Liên huynh".

Hách Liên Bột Bột vội nói: "Yến huynh nên hiểu ta thành thực muốn hợp tác, chiếm lấy Trường An là nguyện vọng thiết tha của ta xưa nay, hiện tại cơ hội đang ở trước mắt, để hoàn thành tâm nguyện, ta sẽ không tiếc bất cứ thứ gì".

Yến Phi thâm nghĩ tốt nhất là ngươi đừng bao giờ hoàn thành tâm nguyện, Hách Liên Bột Bột thủ đoạn hung tàn, nếu để gã tấn công vào Trường An, chắc chắn dân chúng Trường An sẽ đại họa lâm đầu.

Ngày sau phản công Biên Hoang Tập, kẻ đầu tiên chàng muốn giết chính là Hách Liên Bột Bột.

Nói: "Đội vận lương tới rồi!".

oOo

Đúng vào lúc Sở Vô Hạ lao mình đuổi theo viên đá Doãn Thanh Nhã quăng ra, Cao Ngạn lập tức quyết định kéo Doãn Thanh Nhã nhảy khỏi tiểu động.

Ngoài động tối tăm u ám, tiếng gió động vang lên cách đó chừng hai mươi trượng, mau chóng lại gần, rõ ràng Sở Vô Hạ đã biết lại bị lừa.

Cao Ngạn đâu dám chậm trễ, hét to: "Theo ta!".

Cứ vậy tung mình lên sườn núi dốc dựng đứng phía trên sơn động.

Doãn Thanh Nhã tự hỏi không lẽ Cao Ngạn chán sống rồi sao, ngọn núi này cao vút hàng trăm trượng, cây cỏ mọc bám theo sườn núi, trèo lên đó khác nào độ khinh công với Sở Vô Hạ, tuyệt không phải là thượng sách, bất quá thời gian không đủ để nàng ngăn cản Cao Ngạn, đành theo hấn trèo lên.

Hai người dùng cả chân lẫn tay trèo lên bảy tám trượng, có tiếng Sở Vô Hạ ở bên dưới hừ lạnh, cười khanh khách nói: "Lần này coi các ngươi trốn đi đâu?".

Cao Ngạn bên trên đột nhiên biến mất trong một tàng cây rậm rạp, cất tiếng gọi: “Mau vào đây!”.

Tay trái Doãn Thanh Nhã vừa túm được một cành cây chìa ra, đang tự nhủ chẳng lẽ lại có một huyết động nữa, Cao Ngạn đã vươn tay túm lấy vạt áo nàng kéo vào.

Doãn Thanh Nhã chưa kịp tính sổ với hắn, nhận ra bên trong bụi cây lại có một khoảng trống, có một con đường nhỏ. Nàng mừng rỡ theo sau Cao Ngạn chuồn lẹ.

oOo

Lưu Dụ cười con tuấn mã Hồ Bân tặng phi nhanh theo bờ sông phía bắc Hoài Thủy, bên tai gió thổi vù vù, mặt đất chạy vùn vụt về phía sau, để lại trên mặt tuyết trắng những vết chân ngựa tựa hồ kéo dài ra tới vô tận.

Con ngựa này tên là Tật Phong, toàn thân đen tuyền không một sợi tạp mao, chính là con ngựa Tạ Huyền yêu quý nhất, ngày ấy Tạ Huyền cưới con ngựa này đoạt được chiến thắng Phì Thủy lưng danh thiên cổ. Sau chiến thắng Tạ Huyền không muốn nó theo mình mạo hiểm nữa bèn để lại Thọ Dương nhờ Hồ Bân chăm sóc. Hiện tại đã trở thành vật cưới của Lưu Dụ.

Từ khi hiểu chuyện tới giờ, đây là lần đầu tiên Lưu Dụ cảm thấy tư vị mặt đất bao la tất cả trải dài dưới chân mình. Đánh bại liên quân Lương Hồ và Kinh Châu chính là bước ngoặt trong đời sống quân sự của gã, kể từ lúc ấy, gã đã xây dựng được cho bản thân niềm tin sắt đá không gì lay chuyển nổi.

Tiếng vó ngựa vang lên phía trước.

oOo

Tôn Ân đứng trên bờ nam Hoài Thủy, chấp tay nhìn về phía giải đất Biên Hoang bên kia sông.

Từ xưa tới nay lão không hề có tình cảm lưu luyến với một địa phương nào, Biên Hoang là ngoại lệ duy nhất.

Huệ Huy chết rồi! Mà lại vì lão mà chết, nếu không phải do lão dùng thủ pháp đặc biệt kèm chế kinh mạch, bằng Thái Âm huyền công của bà ta hẳn có thể bảo trì tính mạng khi tam bội phóng năng lượng ra.

Đó quả thực là thứ năng lượng kỳ quái chứa đựng sức mạnh hủy diệt khủng khiếp, có khả năng tàn phá mọi thứ, thế nhưng bên trong lại tràn đầy sinh cơ, ban tặng sức sống. Chỉ cần là người sở hữu Tiên thiên chân khí Thái Dương chân hỏa hay Thái Âm chân thủy là đủ bản lĩnh giữ được sinh mệnh, từ trong cõi chết sống lại.

Sở dĩ lão phải lập tức bỏ đi là vì Yển Phi thụ thương nhẹ hơn lão nhiều.

Đối với Yển Phi, trong lòng lão có một cảm giác hết sức phức tạp và mâu thuẫn, tính đến hiện tại, Yển Phi là người duy nhất lão toàn lực xuất thủ vẫn không giết được.

Chắc chắn là vũ công lão cao hơn Yển Phi một bậc, nhưng mà về mặt tu đạo lại kém chàng ít nhất một phần, tình huống này khiến cho bọn họ biến thành những đối thủ ở thế quân bình. Lão buộc phải có đột phá trong Hoàng Thiên đại pháp mới chắc thắng Yển Phi. May mà đột phá như thế nào lão đã nắm chắc trong tay, Tiên môn đột hiện khai sáng cho lão cực lớn, khiến lão hiểu rõ sức mạnh nguyên bản nhất có khả năng phá toái hư không mà đi là cái gì.

Phát hiện này có ý nghĩa sâu sắc vô cùng đối với đạo pháp của lão.

Yển Phi cũng giống như Biên Hoang, khiến lão yêu, hận khó phân.

Cơ man là người trong thiên hạ, nhưng ngoài lão ra, Yển Phi là người duy nhất biết động thiên phúc địa thực sự có tồn tại, sự linh hội chung này khiến lão cảm giác bản thân không hề cô độc, đẩy lão tới rất gần gũi Yển Phi. Vậy mà Yển Phi lại là tử địch và đối thủ định mệnh của lão, lão có thể bằng mọi giá tiêu diệt chàng hay không?

Lão không biết.

Xuyên qua Tiên môn, đến bờ bên kia, đương nhiên không còn bị giới hạn bởi ngũ hành nữa, cũng đã phá vỡ mệnh tuy vô hình vô ảnh nhưng lại tồn tại khắp nơi.

Rút dây động rừng, vận mệnh một con người hoàn toàn thay đổi, liệu có thuận đà sinh ra phản ứng dây chuyền dẫn đến thay đổi vận mệnh của tất cả mọi người hay không? Hay là bạch nhật phi thăng cũng chỉ là một phần của vận mệnh?

Nói một cách đơn giản hơn, khi một ai đấy khai mở được Tiên môn, theo đó rời khỏi thế giới phụ thuộc vận mệnh này, phải chăng sẽ làm cho vận mệnh của những người khác có biến hóa?

Trong tâm lão dâng lên một cảm giác kỳ quái không tên.

Tôn Ân thở hắt ra một hơi thật dài, chuyển mình đi về phía nam.

Có rất nhiều việc vẫn nằm ngoài trí tuệ lão, nhưng có một sự kiện lão hoàn toàn khẳng định, đó là khi trở lại Biên Hoang, Hoàng Thiên đại pháp của lão lại có một bước đột phá, từ luyện thần hoàn hư từ từ tiến vào luyện hư đạo hợp cảnh giới.

Đó là cảnh giới chí cao vô thượng chân chính con người có thể đạt được, bề bậc này đích xác có thực, vừa khiến lão khám phá phạm trôn, lại vừa khiến cho tầm mắt và tâm hồn lão mở rộng tới vô hạn.

oOo

Trên đường đi Lưu Dụ gặp toán quân tiên phong hai trăm người do Diêu Mãnh dẫn đầu, ai nấy đều tinh thần phấn chấn, sĩ khí bừng bừng.

Diêu Mãnh nhìn thấy Lưu Dụ mừng rỡ nói: "Lưu gia vừa đi khỏi không lâu, có một viên tướng của Bắc Phủ binh tên là Lưu Nghị tới kiểm người, nhưng không chịu nói rõ vì chuyện gì. Hiện tại hắn cũng theo tới đây, đang cùng Mộ Dung đương gia ở phía sau. Nếu người không hứng thú đàm luận với hắn, chúng ta có thể bảo hắn đi".

Trái tim Lưu Dụ như chìm xuống, biết rằng lời nói xui xẻo của mình đã ứng nghiệm, quả nhiên Hà Khiêm xảy ra chuyện rồi, nếu không lúc này Lưu Nghị tất không đến tìm gã.

Nói: "Mắc xích Hồ Bân đã đã thông rồi, ông ta sẽ toàn lực ám trợ chúng ta. Các vị nghỉ ngơi ở đây một lát, để ta gặp Lưu Nghị xong sẽ tiếp tục lên đường".

oOo

Yến Phi đứng bên song cửa ngưng thần ngắm nhìn Chung lâu mang đầy đủ ý nghĩa tượng trưng cho Biên Hoang Tập.

Xung quanh quảng trường rải rác những quầng sáng hình tròn chiếu sáng xuống mặt đất, các phong đăng đặt trên mặt đất được bịt kín phía trên, không để ánh đèn hắt lên trên, tạo thành một cảnh tượng kỳ dị, khiến cho Cổ chung lâu càng có vẻ cao lớn nguy nga.

Sự thực toàn bộ khu vực Dạ Oa Tử đều được chiếu sáng theo cách này, từ ngoài Tập xa xa nhìn vào giống như Biên Hoang Tập đang chìm trong bóng tối mịt mù.

Toàn bộ binh lực của địch đều tập trung ở Dạ Oa Tử, muốn công kích một nơi như vậy thực sự nói thì dễ nhưng làm thì mới khó khăn làm sao. Những lâu các ở Dạ Oa tử đều có quy mô lớn, cộng thêm ưu thế có đài cao chỉ huy, binh lực lại hùng mạnh, bất kỳ Hoang nhân phản công cách gì cũng đều là lấy trứng chọi với đá.

Tuy Hách Liên Bột Bột ám thị rằng cắt đứt đường vận lương là biện pháp hữu hiệu duy nhất để đối phó với bọn họ, nhưng Yến Phi trực giác cảm thấy y không có hảo tâm.

Địch nhân nhất định có phương pháp ứng phó trên phương diện này, bởi vì cho đến bây giờ họ vẫn chiếm hoàn toàn thượng phong, nắm giữ thế chủ động.

Đôi lúc tiếng ngựa hí rạch nát sự tĩnh lặng của Dạ Oa Tử, nhắc nhở người ta chiến tranh có thể phát sinh bất cứ lúc nào.

Yến Phi nấu thân trên tầng ba của tòa nhà lầu nguyên là thanh lâu Thái Hoa Cư nổi tiếng trước đây, cũng chỉ có Hoang nhân kinh doanh kỹ viện mới sử dụng tên gọi lộ liễu như vậy để chào khách.

Hiện tại Thái Hoa Cư đã thành đại bản doanh của Hách Liên Bột Bột, chàng đang ở trong gian phòng tầng ba áp sát vào một góc Cổ Chung Trường Hách Liên Bột Bột dùng làm phòng ngủ, từ đây có thể nhìn xuống toàn bộ quảng trường.

Hách Liên Bột Bột cho rằng để chàng ở đây là an toàn nhất, việc này chẳng những gã phải giấu người của Điều Hưng, lại còn phải giấu cả đại bộ phận thủ hạ của mình, chỉ để vài người tâm phúc biết chuyện.

Hiện tại Hách Liên Bột Bột ra ngoại sảnh nói chuyện với thủ hạ, chàng thật vui mừng còn một mình yên tĩnh, suy nghĩ kỹ càng về những tao ngộ ly kỳ hoang đản mấy ngày vừa rồi.

Biên Hoang Tập hiện thời cũng không phải không có khiếm khuyết, chỉ cần chiếm lĩnh Chung lâu trong lúc chiến sự xảy ra là có thể phá hoại chiến thuật cao đài chỉ huy của địch, khiến đối phương trên mỗi mặt trận buộc phải tự lo lấy mình, bên mình thì có thể phát huy sức mạnh tổng lực tránh cường kích nhuọc. Chiến thuật này đặc biệt hiệu quả trong dạ chiến.

Nếu không có mặt tại đây, chàng chẳng thể nào có được nhận thức này, có cảm giác hết sức mạch lạc về tất cả mọi bố trí của đối phương.

Quan hệ giữa chàng và Hách Liên Bột Bột nguy hiểm và bất ổn, hai bên đều hận không thể đẩy đối phương vào đất chết, song vì tình thế vi diệu, cân nhắc lợi hại mà thành ra đồng bọn. Nhưng biến hóa có thể phát sinh bất cứ lúc nào.

Nói cho cùng, Hách Liên Bột Bột thực sự không cho rằng Hoang nhân có đủ sức phản công Biên Hoang Tập, Hoang nhân kéo đến khác gì tự tìm đường chết, vì vậy nếu Yến Phi ám sát thành công Ba Cấp Mã Tư, đối với gã có trăm điều lợi mà không một điều hại.

Hành thích Ba Cấp Mã Tư tiến hành càng sớm càng tốt, có trời mới biết khi tin Lưu Dụ lãnh đạo Hoang nhân đánh bại Kinh Châu và Lương Hồ liên quân truyền tới có khiến cho Hách Liên Bột Bột sinh xuất dị tâm hay không.

Chủ động vẫn hoàn toàn nằm trong tay Hách Liên Bột Bột, gã có thể giúp Yến Phi hoàn thành tâm nguyện, cũng có thể bán đứng chàng.

Hách Liên Bột Bột bước vào, tới bên chàng nói: "Biên Hoang Tập quả thật là một nơi kỳ dị, một người bất kỳ dù mới tới Biên Hoang Tập đều cảm thấy như vậy".

Yến Phi thầm nghĩ đã vậy tại sao ngươi còn giả làm Hoa Yếu gian sát nữ tử.

Thở dài: "Chuyện của ta tiến hành thế nào?".

Hách Liên Bột Bột đáp: "Ta vừa sai mấy thủ hạ thân tín toàn lực giám sát hành động của Ba Cấp Mã Tư, ngày mai chắc sẽ có hồi báo, ta cũng không muốn chuyện này kéo dài quá".

Lại hỏi: "Hai ngày trước phải chăng Yến huynh cũng ở loanh quanh đâu đây?".

Yến Phi gật đầu xác nhận.

Hách Liên Bột Bột nói: "Vậy ngươi hẳn phải nhìn thấy sự việc kỳ dị ở Bạch Vân sơn, bạch quang chiếu sáng rực trời, trong vòng vài chục dặm đều thấy rõ, sau đó cả tòa Ngọa Phật tự hóa thành tro bụi, còn lại một huyệt động sâu, rộng vài chục trượng. Về chuyện này Yến huynh nhận xét gì?".

Yến Phi tự nhủ nếu ta thẳng thắn nói ra sự thật, bảo đảm khiến cho ngươi trợn mắt há miệng ngơ ngác, đương nhiên chàng sẽ không nói ra.

Đáp: "Sự việc mà không một ai biết rõ như thế thì làm sao có nhận xét gì được?".

Hách Liên Bột Bột hưng phấn nói: "Trời giáng dị tượng, tất ứng với kiếp nạn dưới đất. Đây khẳng định là một lời cảnh cáo mà ông trời gửi đến báo hiệu cho thế nhân về một thời đại mới bắt đầu, tất cả những kẻ đã xưng đế đều không phải là chân mệnh thiên tử, mà chân chủ có khả năng thống nhất thiên hạ mới bắt đầu quật khởi".

Yến Phi thầm nghĩ hoặc giả là Lưu Dụ hay Thác Bạt Khuê, nhưng chẳng có cách gì thiết lập mối quan hệ giữa chân mệnh thiên tử với kẻ tàn ác bất nhân như Hách Liên Bột Bột. Chàng tự nhận không có cách gì hiểu được con người Hách Liên Bột Bột, kỳ lạ gã cũng là

người mà sao có thể có những hành động tàn ác phản nhân tính, không chút nhân tính nào như vậy.

Nếu không phải chàng còn thụ nội thương, lại phải lấy đại cục làm trọng, đặt Hô Lôì Phương lên vị trí hàng đầu, Hách Liên Bột Bột đâu có thể đứng đây mà nghênh ngang đắc ý.

Điền đạm nói: "Hách Liên huynh đương nhiên là người có chí lớn, sự thực sau cuộc chiến Phi Thủy, chính quyền nam bắc hai miền đều chao đảo, tương lai khó ai đoán được".

Hách Liên Bột Bột than: "Nếu chúng ta không phải là địch mà là bạn, có phải thống khoái hơn bao nhiêu?".

Yến Phi thâm nhủ ta vĩnh viễn không coi ngươi là bạn.

Hách Liên Bột Bột định nói tiếp, một thủ hạ hoảng hốt tiến vào nói: "Thái tử đến!".

Yến Phi và Hách Liên Bột Bột nghe vậy thất kinh nhìn nhau.

Hách Liên Bột Bột quả quyết: "Ta sẽ ngăn hấn lại ở ngoại sảnh!".

Nói xong vội vã cùng thủ hạ đi ra.

Yến Phi lướt tới bên cửa, thấu nhiếp tâm thần, dự tính nếu tình hình khác lạ sẽ lập tức chuồn đi.

Điều Hung tới gặp vào lúc đêm hôm khuya khoắt thế này, sự việc tuyệt không tầm thường.

Ba Cáp Mã Tư có theo hấn tới không?

Sầm!

Cửa phòng đóng sập lại.

- o O o -